

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr.Lehőcz József ügyvéd és dr.Izsó Attila ügyvéd által képviselt felperesnek dr.Neigerné dr.Vejkey Klára ügyvéd által képviselt II.r., valamint a Bűrös és Gombocz Ügyvédi Iroda által képviselt III.r. alperes ellen kártérítés iránt - mely perbe beavatkozóként perbe lépett Alperesi beavatkozó a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Tatabányán, 2009.évi január hó 29.napján hozott ítélet ellen az I-III.r. alperesek részéről 97. és 98.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a megfellebbezett részében helybenhagyja.

Köteles az I-II-III.r. alperes 15 napon belül egyetemlegesen megfizetni a felperes részére 100.000 (egyszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság az ítéletében kötelezte az I-II-III.r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 5.000.000 forint nem vagyoni kártérítést, a sírkőállítás költségeként 500.000 forintot és ezen összeg után 2007.január 12-től számított, 72.226 forint keresetveszteséget, ezen összeg után 2006.június 27-től számított, 15.392 forint keresetveszteséget és ezen összeg után 2007.július 1-től számított, 20.000 forint vagyoni kárt és ezen összeg után 2006.május 19-től számított, 1.500 forint illetékköltséget és ezen összeg után 2006.július 5-től számított 2.200 forint illetékköltség után 2006.június 22-től számított, 50.000 forint virágköltséget és ennek 2006.október 18.napjától számított kamatait.

Kötelezte az I-II-III.r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek gyógyszerköltség és orvosi vizitdíj címén 6.000 forint havi összegű járadékot.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítva kötelezte a felperest az állam javára 339.865 forint, az I-II-III.r. alpereseket egyetemlegesen 344.000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére azzal, hogy az I-II-III.r. alperesek egyetemlegesen kötelesek a felperesnek 130.000 forint elsőfokú perköltséget megfizetni.

Ítéletének indokolásában rögzítette, elfogadta "A"-nak a perben kirendelt igazságügyi pirotechnikai szakértőnek a véleményét a "B" rágcsálóirtószer gyártásával kapcsolatos felelősség megállapítása körében. A szakvélemény is kitért arra, hogy a gyártást végző II.r.

alperesnek rendelkeznie kellett volna gyártási engedéllyel, melyet a szakértő jelen esetben pirotechnikai terméknek minősített és egy pirotechnikai termék gyártására jogosító gyártási engedéllyel, valamint, hogy a gyártásért felelős személynek pirotechnikai termék gyártására jogosító végzettséggel kellett volna rendelkeznie. A gyártó épületnek meg kellett volna felelnie a robbanóipari veszélyességi fokozatba tartozó helyiségekre vonatkozó előírásoknak.

A gyártásra szolgáló épület, az I.r. alperes családi házában a garázs ezen szempontoknak nem felelt meg. A sztatikus feltöltődés veszélyére (kénpor miatt) a munkavégzéshez csak tanusítással rendelkező antisztatikus védőruha és lábbeli lett volna használható. A gyártáshoz használt gépi berendezést munkavédelmi és gyártástechnológiai szempontból is üzembe kellett volna helyezni.

A per adatai szerint az I.r. alperes illetőleg a III.r. alperes, valamint a III.r. alperes alkalmazottai - akik tanuként nyilatkoztak - nem vitatták, hogy munkavédelmi és gyártástechnológiai szempontból a termék gyártásához szükséges eszközök üzembe helyezése nem történt meg.

A rendelkezésre álló okirati bizonyítékokból a megyei bíróság egyértelműen megállapíthatónak látta, hogy a per tárgyat képező **"B"** rágcslóírtó füst előállításához szükséges gyártás és értékesítés kizárólagos joga a III.r. alperes tulajdonában volt. A III.r. alperes sem rendelkezett gyártási engedéllyel, ilyenre szakosodott szakemberrel sem, a gépi berendezést nem vizsgálta szakszerű teljesítését nem írta elő, amely az 1993.évi XCIII.tv. 18.§./3/ bekezdése 1/A melléklete alapján őt mint a termék gyártásának és értékesítésének kizárólagos jogosultját terhelte. A szakértő megvizsgálta és megállapította, hogy a termék gyártásához szükséges anyagokat a III.r. alperes a II.r. alperes részére anélkül adta át, hogy meggyőződött volna arról, hogy a II.r. alperes a termék gyártásához szükséges megfelelő engedélyekkel rendelkezik-e a 2000.évi XXV.tv. (kémiai biztonsági törvény) 29-30.§-ában foglaltaknak megfelelően. A III.r. alperes nem ellenőrizte a gyártás megindítása előtt, hogy a II.r. alperes telephelye és engedélyei folytán alkalmas-e a szer gyártására.

Nem vitatta az I-II.r. alperes sem, hogy nem rendelkezett telephely engedéllyel, nem volt a gyártáshoz megfelelően kialakított telephelye, amely megfelelt volna a 80/1999/VI.11./ Korm. rendeletben írt követelményeknek.

A II.r. alperes nem foglalkoztatott szakképzett személyzetet és nem gondoskodott az általános biztonsági szabályok betartásáról sem. A termék gyártását megfelelő védőruha és biztonsági berendezések nélkül kezdték meg. A felhasznált anyagok biztonsági adatlapján előírt tárolási módokat a II.r. alperesnél nem tartották be, a gyártás helyszínén raktározta az alapanyagokat.

A megyei bíróság a szakvélemény alapján megállapította, hogy mindhárom alperes megsértette a gyártási tevékenységre vonatkozó szakmai szabályokat, a III.r. alperest felelősség terheli, mivel övé volt a gyártástechnológia és a gyártás joga, a gyártástechnológiát munkavédelmi szempontból üzembe kellett volna helyezni.

Ugyanakkor az I-II.r. alperest is felelősség terheli, hiszen a munkavédelmi szabályokat teljes mértékben figyelmen kívül hagyták, a termék gyártásához szükséges telephely-engedélyeztetési eljárást nem folytatták le, ennek hiányában kezdték meg a termék gyártását.

Nem találta megalapozottnak a megyei bíróság a III.r. alperes kártérítési felelőssége alóli mentesítését, mivel megállapíthatónak látta, hogy a "B" rágcsálóirtószer gyártási és forgalmazási jogát szerezte meg 2006.március 29-én a beavatkozóval kötött szerződés értelmében. A termék gyártása során a felelősség a gyártástechnológia biztonságos átadásával kapcsolatban őt terhelte, megsértette az 1993.évi XCIII.tv. 21.§-ában a 18.§./3/ bekezdésében, valamint az 1/A melléklet 17.pontjában írt kötelezettségeit, mivel a gyártásra szolgáló gépi berendezést munkavédelmi szempontból nem vizsgálta, szakszerű telepítését nem írta elő, és a gyártástechnológiát, munkavédelmi szempontból nem helyezte üzembe. A 2006. május 1-i keretszerződésben az ezzel kapcsolatos felelősséget nem is ruházhatta át a II.r. alperesre, a keretszerződés is azt tartalmazta, hogy a termék gyártásához szükséges alapanyagokat, eszközöket a III.r. alperes biztosítja a II.r. alperes számára.

Rögzítette a megyei bíróság, hogy a szer gyártása során munkavédelmi szempontok be nem tartásával okozati összefüggésben következett be a tragédia. Ennek bekövetkeztéért az I.r. alperest, mint a II.r. alperesi gyártó beltagját és a II.r. alperest, mint a tevékenység végzőjét, illetve a III.r. alperest, mint a veszélyes üzemi tevékenység kizárólagos jogosultját, megrendelőt a felelősség egyetemlegesen terheli a felmerült károkért. Az I-II-III.r. alperesek nem tudták az eljárás során bizonyítani, hogy a felelősségük alól mentesülhetnének akár a Ptk.346.§./2/ bekezdése, akár a 345.§./1/ bekezdésében írt kimentési lehetőség bármelyikére figyelemmel.

Kitért arra is a megyei bíróság, hogy a III.r. alperes a Ptk.394.§./1/ bekezdése értelmében a megrendelőt terhelő ellenőrzési kötelezettségét mulasztotta el, a III.r. alperesnek mint megrendelőnek a felelőssége akkor is fennállna, ha a rágcsálóirtó szer gyártása nem minősülne veszélyes üzemi tevékenységnek.

A III.r. alperes mint megrendelő ellenőrzési kötelezettségének elmulasztása miatt a II.r. alperes, mint vállalkozó a felelősség alól pedig nem mentesül.

Amennyiben az I-II-III.r. alpereseknek a szer gyártására vonatkozó tevékenysége mégsem minősülne veszélyes üzemi tevékenységnek, úgy a Ptk.344.§./1/ bekezdése alapján terhelné őket az egyetemleges felelősség a felperessel szemben.

Az ítélet elleni fellebbezésében a III.r. alperes az ítélet részbeni megváltoztatását, vele szemben a kereset teljes elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezését kérte.

Előadta, hogy a megyei bíróság a tényállást többek között a Tatabányai Városi Bíróság előtt folyamatban lévő 9.B.966/2006.szám alatti büntető ügyben keletkezett szakvélemények alapján állapította meg, nem állapítható meg az ítéletből, hogy pontosan melyik részére hivatkozik ezen szakvéleményeknek és milyen tekintetben vette őket figyelembe.

"C" és "D" szakértő véleményével kapcsolatban kifejtette, hogy ugyan a szakvélemények rögzítik azokat az iratokat, tárgyakat bizonyítékokat, melyek alapján a szakvélemény készült, a büntető iratok is átadásra kerültek a szakértők számára, azonban álláspontjuk szerint tisztázandó, hogy a büntető iratok közül minden releváns irat birtokában voltak-e a szakértők véleményük elkészültekor.

A szakvélemény érdemi része az „A” osztályú tűzveszélyességi besorolás alapján készült, azonban ez aggályos, mivel a csatolt gyártási forgalomba hozatali és felhasználási engedély 8.pontja a „C” tűzveszélyességi osztályba sorolást tartalmazza, a biztonsági adatlap szintén ilyen besorolást tartalmaz. (F/5.) Ennek tisztázására kérték az elsőfokú bíróságot, amely a szakértőket e vonatkozásban nem hívta fel.

A megyei bíróság nem tért ki az ítéletben a felvetett indítványokra és arra sem, hogy azokat miként értékelte, miért mellőzte. Nem derül ki az sem, hogy e szakvélemények bizonyítási eszközként figyelembe lettek-e véve, és ha igen milyen bizonyítási eszközként: tanú, vagy szakértő. Kifejezetten kérték (2007.szeptember 14.) a fenti szakvélemény készítőinek tanukénti megidézését azért, hogy a szakvélemény készítésekor keletkezett közvetett észleléseiből származó ismereteiket személyesen adják elő annak érdekében, hogy a szakvéleményekben szereplő számtalan ellentmondás, állítás tisztázható legyen. Enélkül nem határozhatók meg a baleset körülményei, okai. Kiemelte, hogy a III.r. alperes minden okiratot, amely a termékkel az alkotóelemeivel, a gyártással, annak technológiájával, besorolásával kapcsolatban a beavatkozótól kapott átadott a II.r. alperesnek. Ugyanez vonatkozik minden információra is.

A III.r. alperes ugyanazt az eljárást követte a II.r. alperes tekintetében, mint amilyen eljárást a beavatkozó vele a III.r. alperessel kapcsolatban folytatott le. A beavatkozótól szerzett információk alapján ítélte alkalmasnak a teljesítésre a II.r. alperest.

A beavatkozó nem tájékoztatta a III.r. alperest arról, hogy bármilyen problémát lát a II.r. alperes telephelyével kapcsolatban, ha tényleges észrevétele lett volna szóvá kellett volna tennie. Az ítéletnek ki kellett volna a fentiekre is terjednie, azaz a beavatkozó felelősségére.

A III.r. alperes 1998. és 2002. között szerződéses kapcsolatban állt a II.r. alperessel illetőleg az I.r. alperessel. 550 tonna mérgező rágcsálóirtószer gyártása valósult meg minden probléma nélkül. A gyártás során több hatósági ellenőrzést is tartottak a II.r. alperesnél. A jelen szer és annak gyártása veszélyességi szempontból toxikológiailag nem különbözött jelentősen a korábbi szerződés alapján gyártott rágcsálóirtó kocka gyártásától. A III.r. alperes az alvállalkozó kiválasztását megelőzően gondosan megvizsgálta, megállapította azt, hogy a szer gyártása nem minősül veszélyes ipari üzemnek, a gyártási mennyiségek nem indokolják a veszélyes ipari üzemi besorolást.

Nem derül ki az ítéletből, hogy az I-II.r. alperes követelést elismerő nyilatkozatát a bíróság miként vette figyelembe.

Helytelenül állapította meg az ítélet, hogy ellenőrzési kötelezettsége lett volna a III.r. alperesnek a Ptk.394.§-a alapján, a III.r. alperesnek csak lehetősége de nem kötelezettsége volt az ellenőrzés, ennek elmulasztása jogellenességet nem valósít meg.

Nem rögzítette az ítélet az alperesek között a kár és a tényleges felelősség megosztásának arányát, így nem állapítható meg, hogy a III.r. alperes ténylegesen milyen hányadban felelős a baleset bekövetkeztéért és kárért. Mi az a kárösszeg amelynek megfizetésére a bíróság kötelezte.

Kifogásolta, hogy 2006.június 1.napjától úgy állapított meg az elsőfokú bíróság havi 6.000 forint járadékot, hogy a befejező időpontot nem határozta meg a gyógyszerköltség és a vizitdíj vonatkozásában.

Nem foglalkozott a megyei bíróság a felperesi közrehatás kérdésével, nem terjed ki vizsgálódása arra az ok-okozati összefüggésre, hogy a baleset bekövetkezését mennyiben befolyásolta az a tény, hogy a felperes kisfia pontosan hol tartózkodott a baleset bekövetkezésekor, nem derült ki, hogy a bekeveréskor miért maradtak ott a helyszínen a felperesék és az I-II.r. alperes miért engedett be egyáltalán bárkit a tevékenység végzése közben a területre. (Ptk.345.§./2/ bekezdés)

Nem nyert bizonyítást, hogy a III.r. alperes fokozott veszéllyel járó tevékenység folytatójának minősülne, hiszen nem fenntartója, üzemeltetője, nem felügyelője, irányítója, ellenőrzője volt a veszélyes tevékenység megvalósításának. A termék gyártásával a III.r. alperes nem, csak a II.r. alperes foglalkozott.

A III.r. alperes minden tőle elvárhatót megtett a termék előállításával kapcsolatos veszélyek elkerülése érdekében, a szerződés szövegezése, az azt megelőző és követő tárgyalások, oktatás során valamennyi birtokában lévő információt átadott a II.r. alperesnek.

A III.r. alperes közös károkozónak sem tekinthető, hiszen nem minősül a tevékenység folytatójának.

Továbbra is vitatta, hogy a szer gyártása fokozott veszéllyel járó tevékenység lenne, vitatta a szer pirotechnikai terméként való besorolását, minősítését is.

Kiemelte, hogy a beavatkozó rendelkezett telepengedéllyel és az ahhoz szükséges szakhatósági engedéllyel és ezen engedélyekben nem található adat arra, hogy a termék pirotechnikai termék lenne. Álláspontja szerint a szakvéleményben szereplő valamennyi következtetést a termék pirotechnikai terméké minősítéséből vezeti le "A" szakértő, ez az alaptézis nem helytálló, így a következtetések sem lehetnek azok.

Az I-II.r. alperesek szintén az ítélet megváltoztatását kérték a fellebbezésükben akként, hogy mellőzze az ítélet az egyetemleges marasztalást és korlátozza az I-II.r. alperesek helyreállítási kötelezettségét I-II.r. alperesenként 10-10 % mértékben.

Kiemelték, hogy a peres eljárás során beszerzett szakvéleményből a III.r. alperes kártérítési felelőssége kétséget kizáróan megállapítható, az elsőfokú bíróság az érvelését is a szakvéleményre alapította.

A per során beszerzett szakvéleményből az is egyértelműen megállapítható, hogy az I-II.r. alperest is terheli felelősség, ezért ismerték el annak mértékét 10-10 %-ban. Az elsőfokú bíróság nem indokolta, hogy miért mellőzte a felelősség megosztását.

A szakvélemény nyomatékosította, hogy ugyan mindhárom alperes megsértette a gyártási tevékenységre vonatkozó szabályokat, de a III.r. alperest terheli a legnagyobb felelősség mivel övé volt a gyártástechnológia és a gyártás joga. A szakértő kisebb mértékűre tette a II.r. alperes felelősségét, mivel a III.r. alperestől készen kapott technológia és előírások szerint dolgozott, amely a szerek biztonságos gyártását hiányosan taglalta.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

Kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet helyesen taglalja, hogy az alperesek közös károkozók, mindhárom alperes magatartása közrehatott a kár bekövetkeztében, így az egyetemleges marasztalásuk nem jogsértő. (BH.1995.21.)

A közös károkozásnak a Ptk.344.§-a alapján egyenes következménye az egyetemleges marasztalás. Mellőzésére csak az ezen jogszabályi rendelkezésben foglalt feltételek fennállása esetén van lehetőség, a mellőzés azonban nem kötelező, az a bíróság belátásától függ.

Nem szorul különösebb bizonyításra, hogy az a tevékenység, amely tűz, vagy robbanásveszéllyel jár, vagy melynek eredményeként mérgező anyagok, gázok keletkeznek az veszélyes üzemi tevékenység. A beszerzett szakvélemények mind az alkalmazott technológia, mind a termék veszélyes jellegét messzemenően alátámasztották.

Nem vitathatja alappal a III.r. alperes az üzemben tartói minősítést sem, az elsőfokú ítélet részletes indokolását adja annak, hogy a veszélyes üzem működtetője miért a III.r. alperes. A III.r. alperes termelésigazgatója és üzemvezetője tanuvallomásából megállapítható, hogy mindketten tisztában voltak a termék veszélyes jellegével, puszkaporhoz hasonló összetételével.

Az elsőfokú ítélet részletesen taglalja, hogy miért fogadta el "A" szakértő véleményét, az igaz, hogy a III.r. alperes kételyeit fogalmazta meg a szakvéleménnyel kapcsolatban, azonban a vélemény a mulasztások sokaságát illetően összhangban van a büntető eljárás során beszerzett véleményekkel. A szakértő minden feltett kérdésre válaszolt a meghallgatása során. Ezen túlmenően pedig a szakkérdéseket illetően a III.r. alperesnek bizonyítási indítványa az elsőfokú eljárás során nem volt, a szakértő előadta, hogy a büntető ügy teljes iratanyagát áttanulmányozta, sőt minden érdekeltet megkeresett levélben is.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./3/ bekezdése értelmében kizárólag a fellebbezési kérelmek és ellenkérelem által határolt körben felülbírálvá megállapította, hogy a fellebbezések nem alaposak.

A III.r. alperes fellebbezési érvelésére figyelemmel a Pp.249.§./2/ bekezdése alapján indokoltnak tartotta a Tatabányai Városi Bíróság 9.B.976/2006.számú iratainak

beszerzését, mivel a megyei bíróság hivatkozott arra, hogy - egyebek mellett - a tényállást ezen iratok tartalmára is alapította ezek azonban a perirathoz csatolásra nem kerültek.

Az ítéletábra álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a szükséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően, helyesen, okszerűen, összességükben értékelve érdemében helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése is döntő részt érdemében helytálló.

A III.r. alperesi fellebbezést illetően az ítéletábra álláspontja a következő:

Alaptalanul hivatkozik a III.r. alperes a szakvélemények ellentmondásosságára, megalap féle ozatlanságára. Nem aggályos a nyomozati iratok közt elfekvő "C"- "D" szakvélemény és nem áll ellentmondásban a perben beszerzett "A" írásos és szóban kiegészített véleményével, illetőleg a szakvélemények a per egyéb adataival sem. Mindhárom szakértő egyértelműen megállapította az alperesek „felelősségét” (ténylegesen: az alperesek magatartása és a kár közötti okozati összefüggést) a baleset bekövetkeztében. Annak a jelen perben pedig nincs relevanciája, hogy a beavatkozó Alperesi beavatkozó telephelyének tűzveszélyességi fokozatba sorolásánál a tűzoltóság a szakvéleményekkel ellentétben nem „A” hanem „C” kategóriát állapított meg, a jelen pernek nem tárgya a beavatkozó telephely tűzveszélyességi besorolása helyességének vizsgálata.

A fenti szakértői véleményeket erősíti - a büntető eljárásban beszerzett - "F" igazságügyi tűzvédelmi szakértő és "A" igazságügyi pirotechnikai szakértők által 2009.június 12-én kelten adott - együttes szakvélemény is.

Aggálytalanul jutott arra a következtetésre a szakvélemények alapján tehát a megyei bíróság, hogy a termék pirotechnikai termék, és mint ilyen az ehhez kapcsolódó tevékenység (gyártás, kivitel, behozatal, tárolás, forgalmazás, felhasználás, kiállítás, megsemmisítés, stb.) szigorú hatósági engedélyekhez kötött tevékenység, azaz veszélyes üzemi tevékenység.

Súlytalan a III.r. alperesi fellebbezési érvelésbe csomagolt „gondolatvitel” miszerint a rágcslóirtószert nem pirotechnikai termék, ebből következően a tevékenység nem veszélyes üzemi tevékenység, hiszen erre maga a tényállás cáfol rá: a gyártás során olyan vegyi folyamatok indultak be, amelynek következménye végső soron tragédia volt. Ebből következően a pirotechnikai besorolástól függetlenül, bármely minősítés mellett a tevékenység a józan ész alapján is veszélyes üzemi tevékenységnek minősül. Utalva a fentiekben a szakvéleménnyel kapcsolatos III.r. alperesi kifogással összefüggésben kifejtett ítéletábrai álláspontra is.

Osztja ugyanakkor az ítéletábra a III.r. alperes azon fellebbezési érvelését, hogy magának a III.r. alperesnek a tevékenysége önmagában nem minősült veszélyes üzemi tevékenységnek, hiszen az üzem „veszélyessége” az I-II.r. alperesi tevékenységhez, a gyártáshoz kapcsolódik, a kár nem azzal „okozódott” hogy a III.r. alperes a pirotechnikai termék gyártásához szükséges anyagokat a II.r. alperesi telephelyre leszállította. A III.r. alperes nem minősül üzembentartónak, mintahogy azt tévesen a megyei bíróság megállapította. Felelőssége tehát a Ptk.345.§-án nem alapulhat. (BH.1988.273.)

Utal arra is az ítéltábla, hogy az elsőfokú ítéletben meghivatkozott a Ptk.394.§./1/ bekezdés az adott ügyben a III.r. alperesnek a felperes felé fennálló felelősségére nem alkalmazható, az csak a „vállalkozó” és a „megrendelő” egymás közti viszonyában fennálló felelősségről rendelkezik.

Ugyanakkor a III.r. alperes felelőssége az általános kártérítési felelősségi alakzat (Ptk.339.§./1/ bekezdés) alapján megállapítható. A magatartása felróhatósága abban fogható meg, hogy ismerte - vagy ismernie kellett volna - a termék jellemzőit, a gyártáshoz megkívánt hatósági engedélyek szükségességét, a gyártás technológia szigorú voltát, a gyártás „veszélyességét” - és bár az ezekre vonatkozó kötelezettségeket, valamint a munkavédelmi szabályok be nem tartásából eredő következményeket a II.r. alperessel kötött szerződésben a II.r. alperesre ruházta át, nem győződött meg arról, hogy a gyártásra szerződő rendelkezik-e azokkal a feltételekkel, szakhatóságok (tűzoltóság, ÁNTSZ, stb.) által adott szakhatósági állásfoglalásokban előírt követelmények meglétével, telepengedélyével, ami a gyártás megkezdéséhez feltételekként abban szerepeltek. A 155/2003/X.1./ Korm. rendelet 4.§./3/ bekezdése szerint a pirotechnikai termék birtokosa a pirotechnikai terméket csak engedéllyel rendelkező, illetve külön jogszabályban meghatározott pirotechnikai szakképesítéssel rendelkező megbízottjának adhatja át. A III.r. alperestől elvárható lett volna ezen feltételek meglétének ellenőrzése. A harmadik személyekkel szemben fennálló felelősségét tehát nem érinti az, hogy ezen kötelezettségek betartásából eredő felelősséget a szerződésben a II.r. alperesre ruházta.

Ugyanakkor az üzembentartó kártérítési felelőssége mellett a nem üzembentartónak a Ptk.339.§-án alapuló kártérítési felelőssége egyetemlegesen az I. és II.r. alperes a Ptk.345.§-án alapuló felelőssége - mint közös károkozók - a Ptk.344.§-a alapján megállapítható.

Az alperesek egyetemleges marasztalása - azzal a kiemelt megjegyzéssel, hogy az I-II.r. alperesek az egyetemleges marasztalásukat nem, csupán annak mértékét támadták a fellebbezésükben (Pp.253.§./3/ bekezdés) - is okszerű az elsőfokú ítéletben: a Ptk.344.§./1/ bekezdése alapján a közös károkozás következménye főszabályszerűen a károsulttal szembeni egyetemleges felelősség, a közrehatás arányában történő marasztalás pedig csupán egy lehetőség a bíróság számára aminek további feltételei is vannak. Ezek a feltételek a jelen ügyben nem állnak fenn.

Kiemeli az ítéltábla, hogy jelen esetben semmilyen körülmények között nem állapítható meg a (Ptk.340.§.) szerinti károsulti közrehatás: sem a gyermek, sem a nevelő nem számíthatott arra, erre őket nem figyelmeztették, a körülmények sem utaltak rá, hogy a garázsban folytatott tevékenység nyomán egy robbanásszerű égés következtében káros eredmény következik be. Ezt támasztja alá a büntető eljárásban "E" igazságügyi szakértő által adott szakértői vélemény is.

Az egyetemleges károkozó a károkozás következményeinek anyagi terheit egymás közti jogviszonyukban felróhatóságuk arányában viselik, azonban ez a károsult felé fennálló egyetemleges helytállási kötelezettségüket nem érinti. A fentieket az I-II.r. alperesi fellebbezés vonatkozásában is irányadónak tekinti az ítéltábla. (Ptk.344.§./1/ bekezdés)

A Ptk.357.§./4/ bekezdése alapján helytállóan állapította meg a megyei bíróság az alperesek járadékfizetési kötelezettségét is.

A kártérítési járadék végső időpontját csak akkor lehet megállapítani, ha feltétlenül bizonyos, hogy a járadék fizetésére kötelezettnek e kötelezettsége az adott időpontban megszűnik. A felperes pedig igazolta, hogy állandó rendszeres gyógyszeres kezelésre szorul és rendszeresen orvosi ellenőrzésen kell megjelenie. A körülmények utólagos változása esetén a Pp.230.§-a alapján lehetőség van a járadék módosítását kérni.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a megyei bíróság érdemben helyes ítéletét a fentiek szerinti részbeni eltérő indokolással a Pp.253.§./2/ bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező I-II-III.r. alperesek a Pp.78.§./1/ bekezdése alapján kötelesek megfizetni a fellebbezési eljárásban pernyertes felperes jogi képvisleti díjból álló másodfokú perköltségét.

Győr, 2010. évi május hó 20. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró